

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет – Варна (Республіка Болгарія)

Університет "Проф. д-р Асен Златаров", м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

імені проф. Балацького О. Ф.

(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 2

Суми

Сумський державний університет

2016

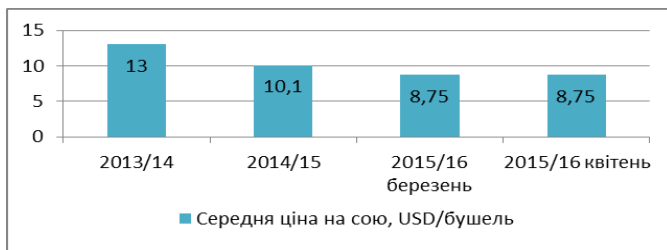

Рис. 3 – Середня ціна на сою на біржовому ринку США [2]

У порівнянні зі світовими темпами виробництва й реалізації сої, показники вітчизняних підприємств значно відстають. Незважаючи на зниження цін на попит/пропозицію цієї культури, в Україні планується розширення посівних площ упродовж 2016 року.

Сою відноситься до високорентабельних рослин, що є вкрай важливим для вітчизняних виробників. Ринок продуктів, які виробляються із сої, відрізняється значним асортиментом, порівняно з іншими зерновими культурами. Ці продукти відрізняються між собою призначенням, цінами, а також є широко представленими в усьому світі. Таким чином, українські виробники мають можливість зайняти своє місце в світовій торгівлі соєю та отримувати значні фінансові надходження з її реалізації.

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

2. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики США [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.usda.gov/wps/portal/usda/usdahome>.

НАЯВНІ ШЛЯХИ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

к.е.н. **Нагорний Є.І.**

Сумський державний університет (Україна)

Економіко-правове регулювання біржової діяльності здійснюється з метою забезпечення відкритості, стабільності, збалансованості та ефективності функціонування біржового ринку. Регулювання біржової діяльності здійснюється: державою (відповідні органи влади); через механізм саморегулювання (регулювання з боку професійних учасників біржового ринку); а також регулювання з боку громадськості.

Державне регулювання біржового ринку здійснюється шляхом прямого та непрямого втручання у функціонування біржового ринку.

Пряме (адміністративне) управління здійснюється шляхом: прийняття законодавчих актів; реєстрації як учасників, так і ліцензування професійної діяльності на біржовому ринку; створення відповідних умов для забезпечення гласності і рівної інформованості всіх учасників ринку.

Непряме (економічне) управління здійснюється шляхом впливу держави

на біржовий ринок за допомогою різних економічних важелів: оподаткування (рівень податків), грошову політику (облікові і процентні ставки, розмір мінімальної зарплати), державні капітали (бюджетні і позабюджетні фонди), державну власність і ресурси (підприємства державної форми власності, природні ресурси).

У вітчизняній практиці існує 4 сфери регулювання біржової діяльності:

1. Ліцензування біржі. Наприклад, Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок», визначає наступні мінімальні стандарти для отримання ліцензії:

- фондова біржа утворюється та діє в організаційно-правовій формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю;

- розмір статутного капіталу фондової біржі має становити не менш як 15 мільйонів гривень. Розмір власного капіталу фондової біржі, що здійснює кліринг та розрахунки, має становити не менш як 25 мільйонів гривень;

- фондова біржа утворюється не менше ніж 20 засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку.

2. Регулювання самого ринку. Можна виділити наступні правила (вимоги) у сфері регулювання біржового ринку: визначення кола осіб, які мають право доступу до ринку; порядок і членство в управлінні біржі; умови участі у торгах для членів біржі та інших учасників; визначені години торгівлі; вимоги які однакові для всіх членів біржі, і які повинні чесно ними виконуватися; вимоги до поширення правдивої інформації.

3. Регулювання діяльності самих учасників ринку, тобто ліцензування професійної діяльності на ринку. Так, наприклад, на фондовому ринку, юридична особа набуває статусу професійного учасника фондового ринку і права на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку виключно після отримання ліцензії на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку.

4. Регулювання обігу товарів. У правилах біржі вказується тип товару, що реалізується, порядок введення в торговий процес нових товарів. Для специфічних товарів головне встановити, яким чином регулювати якість товарів і постачання.

Саме цими чотирма шляхами держава здійснює регулювання за діяльністю біржового ринку в Україні. Ефективність їх регулювання визначає напрямок майбутніх досліджень автора.

1. Биржевое дело : учебник / [Резго Г.Я., Кетова И.А., под ред. Г.Я. Резго]. – М.: Финансы и статистика, 2005. – 272с.

2. Берлач А.І. Біржове право України : [навч.посіб.] / Берлач А.І. - К.: Університет "Україна", 2007. – 316с.

3. Котирло О.О. Біржове право : [навч.посіб.] / Котирло О.О. – К.: Видавництво «Центр учбової літератури», 2012. – 268 с.

4. Белявцев М.І. Інфраструктура товарного ринку : навч. посібник / М.І. Белявцев, Л.В. Шестопалова. - К. : Центр навч. літ., 2005. - 416 с.